

(המשך מעמוד 27)
ההדחה, כשזה נושא אופי שזי קמח גרידא?
אין אדם נדפס בכעס, ואל לנו לדקדק יותר מדי בדברים שאמר בשיא זעמו. אך בכל זאת, נודף ריח של הלשנה די שפלה מדבריו על דובר משרדהפנים, יצחק אגסי, שכאלו אמר כי משרד הפנים מושחת מיסודו.
זהו מעשה בלתי הוגן, פשוטו כמשמעו. הוא מטיח אור מאור לא-סימפאטי על הרצף שפיר.

חיסול משרד-המישטרה. עצם קיומו של משרד נפרד כזה, הי קיים רק במדינות טוטליטריות, או מפרדות, נראה לי כפגם אס-הטי.
אך הנסיון של צירוף הי מישטרה למשרד-הפנים לא עזר יפה. החיסכון היה אפי סי (אם ביכזל), והנזק בוי לט לעין.
שרהפנים הנוכחי עמוס בתפי קידים. הוא נודד בעולם. הוא אחר ראי לשיחות האוטונומיה והפך, לי מעשה, שרחוק שני. משרד-הפנים עצמו כורע תחת צרותיו.
השר ניסה לפקח על המישטרה באמצעות פקידים. יהיה טיבם של פקידים אלה כאשר יהיה, אין הם יכולים להחליף את השר.
יתכן כי החיסכון בין בורג ואנשיו ובין המפכ"ל לא היה מתפתח כפי שהיה פתח, אילו היה לשר זמן רב יותר לעמוד על הדברים מי קרוב, בעוד מועד.

המסקנה השלישית היא פור ליטית. בניגוד לשתי המסקנות הקודמות, שהן עניין של שיטה, זהו עניין של מהות.
נוצר עתה מצב הזומן בחוכו פכנות רבות.
הסיבות להדחת המפכ"ל יכלו להיות אלה או אחרות — אך עובר דה היא שהוא הורח ימים מעטים אחריו ששוחח עם השר על תיק אפרסק, ובמהלך חקירה נגד שר השייך למפלגתו של השר-המדיח, הדבר מזכיר את הדחת החוקר המיוחד בפרשת ווטרגייט על-ידי הגנרל אלכסנדר הייג, או ראש מטהו של ריצ'ארד ניקסון, שגרמה לסערה בארצות-הברית.
הדבר עלול לשמש את-אזהרה למי שיכנהו מעתה בתפקיד המפכ"ל — שלא להתגרות במיפ-לנתו של הפוליטיקאי המחזיק ב- אותו רגע באחריות המיניסטרילית למישרה. שמא יבולע לו רק מפכ"ל אחד בחקירות מי פוג זה — ובמישטר מושי חת כמו זה הקיים בישראל, יהי פתח לפרענות.

גם בעניין זה דרושות נורמות חדשות וקבועות. שר-המישטרה המעורב בעניין שהוא נושא לי חקירה, או שחבר-מפלגתו מעורב בפרשה כזאת, חייב לסלק את עצמו מכל מגע עם החקירה — והדבר צריך להיות מעוצב בחוק.

אך מעבר לזה יש כאן בעיה פוליטית יסודית.

המפכ"ל הוא בדי ספק המיפדגה המושחתת ביותר במדינה.

לא במקרה היה יצחק פראל (שיצא זכאי במישפט מפני שערך המדינה התחרט) איש המפכ"ל. לא במקרה אהרון אביר-הצירא איש-המפכ"ל. לא במקרה מנוצלים כל משרד-הממשלה המופקדים בידי המפכ"ל כדי להעביר סכרי מים עצומים מקופת המדינה — הקופה שלי ושלך — לכיסו מיפ-לגה זו.

אמנם, אין הבדל מהותי בין המפכ"ל ובין המיפלגות האחרות, כמו מיפלגת-העבודה, הנועת-הח-רות או אגודת-ישראל. אך יש הבדל בכמות וביתוס. בוחר המערך והליכוד עשויים להתרגו כאשר אחד ממנהיגיהם נתפס בשחיתות. בוחר המפכ"ל מסתפקים במשיכת כתף, נתפס — נתפס! או מה?

מיפדגה כזו אסור שתחזיק במישטרה.

אני מקוה שהמפכ"ל תסולק כליל מן הממשלה. מכאן ועד ער, למ, שלא תהיה לה דריסת-רגל בחינוך, ולא בשום עניין אחר.

אך קודם כל ובעד לבד יש לסלק מכל נגיעה ב- ענייני המישטרה.

וא שאמרנו, בראשית הי דברים.

המפכ"ל הלך, וטוב שהלך. המפכ"ל צריכה לזכזכ. יפה שעה אחת קודם.

(המשך מעמוד 33)
הפ"ק, והוא לא יידע, הם לא חיים את המישטרה, לא יוצאים לסיוורים, לא עורכים ביקורים.
זו השמצה פרועה. השר יצא להרבה סיוורים במישטרה וב- מישטרה-הגבול. האמת היא ש- שפיר לא הצטרף בכוונה אל השר בסיוורים אלה. הוא גם לא הזמין את השר לאירועים מיסטרתיים, שנוכחות השר בהם היתה מחו-ייתב-המצאות.

הוא הדיו גם לגבי ראש אגף-המישטרה, מרקוביץ. הוא סויר ביחידות, והוא בעל-מיקצוע ב- נושאי-המישטרה, בעל-מיקצוע טוב יותר משפיר עצמו. מרקוביץ ואנשי-האגף השתתפו בכל ישי-בות הספ"כ, סגל הפיקוד הכללי של המישטרה, והיו כימעט מדי יום ביומו במטה-הארגון. גם שם ניסה שפיר להצר את צעדיהם, לא נתן להם זכות-דיבור כשהדבר לא היה נוח לו, ואף הורה ל- קציני-המטה שלא לשתף פעולה עם המבקר של אגף-המישטרה, ניצב שמואל איתן.

אגף המישטרה ושרהפנים עמי-דו כל הזמן מהצר, כמו שופט-קו במישחק כדורגל. הם לקחו ממני את כל ההחלטות, אבל הטילו עלי את כל האחריות. הם גם ניסו להכשיל אותי בכוונה, ולא נתנו לי גיבוי.

זו שטות מוחלטת. נתנו לו כל הגיבוי, ולפעמים אפילו הסתרנו מהציבור מהחללים שלו. בכל פעם שהוא היה צריך משהו, הוא קי-בל כשהוא העלה את תוכנית "תירוש", שדרשה מיליונים רבים, היה זה בורג ששלחם נגד שר-האוצר על אישורה בממשלה. שפיר בעצמו ויתר על ההחלטות, ונטלנו ממנו גם את האחריות.

בפרשת אורון ירדן לא עניין בכלל את בורג מה קורה. הוא אפילו לא היה פעם אחת בשטח. זו חוצפה ממדרגה ראשונה. בורג היה בחוף-לארץ בזמן הפר-שה, ואחרי שהוא חזר, היו כבר התוצאות הטראגיות, ובורג הלך לנחם את המישפחה. לשפיר, ש-ביקר בסביון רק פעם אחת במשך העלות כלל נושא זה!

בורג מוקף באנשים שלו — מרקוביץ, מנכ"ל-המישטר חיים קוברסקי, הדובר יצחק אגסי — שמסבכים אותו בשקרים, מוסרים לו מידע בלתי-מחמין, לפחות ב- מה שנוגע למישטרה, והוא מאמין להם. עשרות פעמים אמרתי לו: "אתה מאמין להם ולא מאמין לי, ולכן אתה לא מבין מה באמת קורה במישטרה, ואין לך מידע מחימן".

זהו אחד המיקרים הנדירים שבורג מאמין הרבה יותר לאנשים

בלנו מידע מקצינים בכירים, ואפילו משר-הביטחון לשעבר, עזר וייצמן, על האינטריגות של שפיר ועל השקרים שלו. חשבנו שזו קינאה פנים-צבאית. ידענו ששפיר היה מועמד לרמטכ"ל, וזה היה די טוב בשבילנו. רק אחר-כך התברר לנו שהיחיד ש-חשב ששפיר הוא מועמד ל-

הוא הדיו גם לגבי ראש אגף-המישטרה, מרקוביץ. הוא סויר ביחידות, והוא בעל-מיקצוע ב- נושאי-המישטרה, בעל-מיקצוע טוב יותר משפיר עצמו. מרקוביץ ואנשי-האגף השתתפו בכל ישי-בות הספ"כ, סגל הפיקוד הכללי של המישטרה, והיו כימעט מדי יום ביומו במטה-הארגון. גם שם ניסה שפיר להצר את צעדיהם, לא נתן להם זכות-דיבור כשהדבר לא היה נוח לו, ואף הורה ל- קציני-המטה שלא לשתף פעולה עם המבקר של אגף-המישטרה, ניצב שמואל איתן.

אגף המישטרה ושרהפנים עמי-דו כל הזמן מהצר, כמו שופט-קו במישחק כדורגל. הם לקחו ממני את כל ההחלטות, אבל הטילו עלי את כל האחריות. הם גם ניסו להכשיל אותי בכוונה, ולא נתנו לי גיבוי.

זו שטות מוחלטת. נתנו לו כל הגיבוי, ולפעמים אפילו הסתרנו מהציבור מהחללים שלו. בכל פעם שהוא היה צריך משהו, הוא קי-בל כשהוא העלה את תוכנית "תירוש", שדרשה מיליונים רבים, היה זה בורג ששלחם נגד שר-האוצר על אישורה בממשלה. שפיר בעצמו ויתר על ההחלטות, ונטלנו ממנו גם את האחריות.

בפרשת אורון ירדן לא עניין בכלל את בורג מה קורה. הוא אפילו לא היה פעם אחת בשטח. זו חוצפה ממדרגה ראשונה. בורג היה בחוף-לארץ בזמן הפר-שה, ואחרי שהוא חזר, היו כבר התוצאות הטראגיות, ובורג הלך לנחם את המישפחה. לשפיר, ש-ביקר בסביון רק פעם אחת במשך העלות כלל נושא זה!

בורג מוקף באנשים שלו — מרקוביץ, מנכ"ל-המישטר חיים קוברסקי, הדובר יצחק אגסי — שמסבכים אותו בשקרים, מוסרים לו מידע בלתי-מחמין, לפחות ב- מה שנוגע למישטרה, והוא מאמין להם. עשרות פעמים אמרתי לו: "אתה מאמין להם ולא מאמין לי, ולכן אתה לא מבין מה באמת קורה במישטרה, ואין לך מידע מחימן".

זהו אחד המיקרים הנדירים שבורג מאמין הרבה יותר לאנשים

לא נתתי לבורג את מיסטר האפרסק ביד - הקראתי לו אותו

כמו מרקוביץ, קוברסקי ואגסי מאשר לשפיר. כבר מתחילת דרכו הוא הת-גלה כשקרן, כמי שמסלף עובדות ומעלים מידע. אנשי אגף-המיש-טרה עמדו בפרץ מול השקרים שלו, ושירתו את השר ואת ה-אמת.

עוד לפני שנכנסתי לתפקיד הזהירו אותי מפני המוליטיקאי, אפילו המנהלים שם את העסק. אפילו אגסי עצמו הזהיר אותי. לא האמנתי. חשבתי שאפשר אחרת. חשבתי שהמטרה — לשקם את המישטרה — תעזור לי לבנות מערכת-יחסים בונה עם השר ועם אגף-המישטרה.

גם אותנו הזהירו מפניו. קי-

אמרתי לו שזו דרישה אנטי-דמוקרטית, וכי לא ניתן להעלות על הדעת שאנחנו לא נמשיך לחקור בפרשה, רק משום שהיא נוגעת למשרד-הפנים, שהוא עור-מד בראשה. אז אמר לי השר: "אני שר-המישטרה" את השיחה סיכם השר בכך שהוא אמר ש-דון בעניין בעוד שבוע, ובינתיים

מנהל אגף מרקוביץ ומפכ"ל דשעבר שפיר ירח דבש קצר

הוא ביקש ממני לחשוב על ה-עניין.

אני חושב שמעשה-ההדחה שלי הוא פוליטי. אני לא אומר שהוא תגובה על חקירת אביר-הצירא. אני גם לא אומר שהודחתי מכיוון שהמכשן לחקור ב, אפרסק". אני רק אומר שההדחה היא אקט פוליטי. אני לא הודחתי משום שהייתי מפכ"ל גרוע. אני הודחתי משום שלא הסכמתי לכל התכ-כים ולכל השקרים של בורג ושל אגף-המישטרה.

כאן שוב משקר המפכ"ל, ומנ-סה לנקום בשר על-כך שהוא הדיח אותו.

שרהפנים לא ידע כלל על תיק "אפרסק". הוא ידע על חומר מסוים, שהגיע למישטרה, אותו חומר שהגיע לוועדת-ביקורת-ה-מדינה של הכנסת, וידע שיכול להיות שזה חומר רכילותי. ברוח זו הוא שוחח עם שפיר. הוא הזהיר אותו מכך שיכול להיות שהחומר הוא חלק ממערכת-בחי-רות בתוך המפכ"ל.

שפיר יודע שהוא הודח מכיוון שהוא היה מפכ"ל גרוע, וכיוון שהממונה עליו, שר-הפנים, לא יכול היה לסמוך על שום דיווח שלו, ולא להאמין לשום מילה שלו.

אין קשר בין ההדחה ופרשת אביר-הצירא. אילו היה השר מעוני-יין להדיח את המפכ"ל ביגלל אביר-הצירא, הוא היה עושה זאת כאשר החקירה התחילה להתג-הל, או כאשר היא היתה ב-עיצומה, ולא אחרי שהחקירה הסתיימה. הוא לא מרוויח מזה שום דבר.

שפיר גם לא הודח ביגלל תיק "אפרסק". השר כלל לא ייחס כל חשיבות לחומר המועט שיש ביד המישטרה. הוא ראה, ועדיין רואה בזה, עד שיוכח אחרת, חומר רכילותי מרושע.